

ти „Корелация на неогена от Тетиса и Паратетиса“ и „Серия палеогеографски карти на неогена от Югоизточна Европа“ и член на Международната редакционна колегия за последния проект.

Със своите солидни знания и голяма ерудиция Е. Коюмджиева беше винаги желан участник на многобройни национални и международни научни мероприятия — съвещания, конференции, симпозиуми и конгреси по проблемите на неогенската система.

През последните 2—3 години (1986—1989) освен с напрегната научна дейност Е. Коюмджиева беше ангажирана и в работата по съставянето на Геоложката карта на НР България

в М 1:100 000 като консултант и съставител на картни листове, а също и като член на оперативната редакционна колегия по картата.

Навсякъде, където е участвувала, тя остави незаличим пример на всеотдаен, скромен, акуратен и честен творец и човек.

Смъртта на ст. н. с. д-р Емилия Иванова Коюмджиева е голяма загуба за българската стратиграфия и палеонтология. Отиде си един от големите изследователи на нашата геология, оставяйки дълбока и трайна диря в науката, трасирана с непреходни научни постижения.

Н. Попов

В Националната комисия по стратиграфия на НР България

До
Националната комисия по стратиграфия
на НР България

Относно: валидизиране на името
Черепишка свита (Врачанска ургонска
група)

Уважаеми колеги,

През 1972 г. съвместно с колегите Б. М о н о в, П. М и т о в и К. П е т к о в въведохме в употреба Врачанската ургонска група, включваща две свити: Врачанска свита и Лютибродска свита (Н и к о л о в и др., 1972). По-късно (N i k o l o v, 1983, 42—43) дадох неправомерно предимство на ономима Врачанска ургонска група, а за Врачанската свита предложих името Черепишка свита (Formation de Čerapiš). Това всъщност е нарушение на чл. 44 от Стратиграфския кодекс, съгласно който предимство на ономимите при идентична дата на публикуване има името на свитата пред имената на другите рангове литостратиграфски единици (К о ю м д ж и е в а и др., 1982).

Врачанската ургонска група обхваща една от големите области на ургонска седиментация в България. Е. Б о н ч е в (1932, 1935) направи първи опит за разчленяване на ургонските седименти от поречието на р. Искър, като разпространи схемата на предложените неофициални литостратиграфски единици и за областта Враца — Милин камък. През 1965 г. Н и к о л о в и Х р и с ч е в очертаха няколко области в Предбалкана, в които са разпространени ургонски седименти; 1) Белоградчишка; 2) Врачанска; 3) областта на Драгонца планина; 4) територията между Ловеч, Севлиево, Габро-

во и Велико Търново, както и няколко малки локалитета в Троянско, при с. Риш и др. (Н и к о л о в и Х р и с ч е в, 1965, с. 156). Тук може да се добавят и ургонските седименти от Мизийската платформа (в Русенско).

На тази основа възникнаха официални литостратиграфски единици: Ловешка ургонска група (Х р и с ч е в, 1966), Врачанска ургонска група (Н и к о л о в и др., 1972), Русенска свита (Н и к о л о в, 1969) и др. Следователно предложеното име Врачанска ургонска група отрази развитието на познанията за ургонските седименти у нас, а в номенклатурно отношение е утвърждаване на едно традиционно име.

При въвеждането на името Врачанска ургонска група през 1972 г. у нас не съществуваша официално приети правила, регулиращи стратиграфската практика, а след неговото въвеждане като име на официална литостратиграфска единица Врачанската ургонска група навлезе в геоложката литература, в документацията на дълбоките сондажи, а също и в легендата на геоложката карта на НРБ в мащаб 1:100 000.

С оглед запазване на стабилността в номенклатурата предлагам Националната комисия по стратиграфия на НРБ да упражни по изключение своята пленарна власт и да утвърди името Черепишка свита като валидно име вместо Врачанска свита.

Литература

- Бончев, Е. 1932. Геология на Орханийския Предбалкан западно от реките Бебреж и Малки Искър. — *Сп. Бълг. геол. д-во*, 4, 2, 85—156.
- Бончев, Е. 1935. Върху стратиграфията на аптиенската серия в Северна България. — *Сп. Геол. Балк.*, 1, 2, 57—77.
- Кожумджиева, Е., Т. Николов, И. Салунов, Я. Тенчов, Д. Тронков, Х. Хрисчев, Х. Чемберски, П. Чумаченко. 1982. Стратиграфски кодекс на България (литостратиграфски единици). — *Сп. Бълг. геол. д-во*, 43, 3, 286—310.
- Николов, Т. 1969. Стратиграфия на долната креда в част от Североизточна България. — *Изв. Геол. и-т. Сер. стратигр. и литол.*, 18, 31—71.
- Николов, Т., Х. Хрисчев. 1965. Основи на стратиграфията и литологията на долната креда в Предбалкана. — *Тр. геол. Бълг. Сер. стратигр. и тект.*, 6, 77—175.
- Николов, Т., Б. Монов, П. Митов, К. Петков. 1972. Литостратиграфия на Врачанската ургонска група. — *Сп. Бълг. геол. д-во*, 33, 3, 337—348.
- Хрисчев, Х. 1966. Литостратиграфия на Ловешката ургонска група. — *Изв. Геол. и-т.* 15, 231—241.
- Nikolov, T., Z. Ivanov, T. Nikolov (ed.). 1983. *Reun. extr. Soc. geol. France en Bulgarie. Guide de l'ex. S.*, Presses Univ., 41—42.
- Т. Николов
22. V. 1989 г.

Решение на Националната комисия по стратиграфия на НР България

В заседанието си от 14 юни 1989 г. Националната комисия по стратиграфия на НРБ разгледа докладната записка на Т. Николов относно номенклатурата на Врачанската ургонска група и като отчете:

— традицията районът на Враца да се свързва с една от трите големи области, в които са отделени ургонските седименти в България;

— широката употреба в геоложката литература и практика на името Врачанска ургонска група;

— необходимостта при особени обстоятелства да се съдействува за стабилността на номен-

клатурата чрез запазване на навлезли в употреба традиционни имена;

— отсъствието на проблеми от етичен характер,

комисията реши:

На основание чл. 85(а), 5 на Стратиграфския кодекс на България (литостратиграфски единици) утвърждава като валидно името Врачанска ургонска група и удовлетворява предложението на Т. Николов вместо Врачанска свита да се използва името Черепишка свита.

Национална комисия по стратиграфия на НР България